

11 czerwca. O. Jacek Salij OP komentuje Ewangelię

(Dz 11, 21b-26; 13, 1-3) W Antiochii wielka liczba ludzi uwierzyła i nawróciła się do Pana. Wieść o tym doszła do uszu Kościoła w Jerozolimie. Wysłano do Antiochii Barnabę. Gdy on przybył i zobaczył działanie łaski Bożej, ucieszył się i zachęcał wszystkich, aby całym sercem wytrwali przy Panu; był bowiem człowiekiem dobrym i pełnym Ducha Świętego i wiary. Pozyskano wtedy wielką rzeszę dla Pana. Udał się też do Tarsu, aby odszukać Szawła. A kiedy go znalazł, przyprowadził do Antiochii i przez cały rok pracowali razem w Kościele, nauczając wielką rzeszę ludzi. W Antiochii też po raz pierwszy nazwano uczniów chrześcijanami. W Antiochii, w tamtejszym Kościele, byli prorokami i nauczycielami: Barnaba i Szymon, zwany Niger, Lucjusz Cyrenejczyk i Manaen, który wychowywał się razem z Herodem tetrarchą, i Szaweł. Gdy odprawili publiczne nabożeństwo i pościli, rzekł Duch Święty: "Wyznaczcie mi już Barnabę i Szawła do dzieła, do którego ich powołałem". Wtedy po poście i modlitwie oraz po włożeniu na nich rąk, wyprawili ich.

(Dz 11, 21b-26; 13, 1-3)

W Antiochii wielka liczba ludzi uwierzyła i nawróciła się do Pana. Wieść o tym doszła do uszu Kościoła w Jerozolimie. Wysłano do Antiochii Barnabę. Gdy on przybył i zobaczył działanie łaski Bożej, ucieszył się i zachęcał wszystkich, aby całym sercem wytrwali przy Panu; był bowiem człowiekiem dobrym i pełnym Ducha Świętego i wiary. Pozyskano wtedy wielką rzeszę dla Pana. Udał się też do Tarsu,

aby odszukać Szawła. A kiedy go znalazł, przyprowadził do Antiochii i przez cały rok pracowali razem w Kościele, nauczając wielką rzeszę ludzi. W Antiochii też po raz pierwszy nazwano uczniów chrześcijanami. W Antiochii, w tamtejszym Kościele, byli prorokami i nauczycielami: Barnaba i Szymon, zwany Niger, Lucjusz Cyrenejczyk i Manaen, który wychowywał się razem z Herodem tetrarchą, i Szaweł. Gdy odprawili publiczne nabożeństwo i pościli, rzekł Duch Święty: "Wyznaczcie mi już Barnabę i Szawła do dzieła, do którego ich powołałem". Wtedy po poście i modlitwie oraz po włożeniu na nich rąk, wyprawili ich.

(Ps 98 (97), 1bcde. 2-3b. 3c-4. 5-6)

REFREN: Pan Bóg okazał ludom swe zbawienie

Śpiewajcie Panu pieśń nową,
albowiem uczynił cuda.
Zwycięstwo Mu zgotowała Jego prawica
i święte ramię Jego.

Pan okazał swoje zbawienie,
na oczach pogan objawił swą sprawiedliwość.
Wspomniał na dobroć i na wierność swoją
dla domu Izraela.

Ujrzały wszystkie krańce ziemi
zbawienie Boga naszego.
Wołaj z radości na cześć Pana, cała ziemia,
cieszcie się, weselcie i grajcie.

Śpiewajcie Panu przy wtórze cytry,
przy wtórze cytry i przy dźwięku harfy.
Przy trąbach i przy głosie rogu,
na oczach Pana, Króla, się radujcie.

Aklamacja (Mt 28, 19a. 20b)

Idźcie i nauczajcie wszystkie narody. Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.

(Mt 10, 7-13)

Jezus powiedział do swoich apostołów: "Idźcie i głoscie: Bliskie już jest królestwo niebieskie. Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy! Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie! Nie zdobywajcie złota ani srebra, ani miedzi do swych trzosów. Nie bierzcie na drogę torby ani dwóch sukien, ani sandałów, ani laski! Wart jest bowiem robotnik swej strawy. A gdy przyjdziecie do jakiegoś miasta albo wsi, wywiedzcie się, kto tam jest godny, i u niego zatrzymajcie się, dopóki nie wyjdziecie. Wchodząc do domu, przywitajcie go pozdrowieniem. Jeśli dom na to zasługuje, niech zstąpi na niego pokój wasz; jeśli zaś nie zasługuje, niech pokój wasz powróci do was»".

Komentarz:

Co to jest Królestwo Niebieskie, które mają głosić uczniowie Pana Jezusa? Otóż Królestwo Boże jest wszędzie tam, gdzie Bóg jest na pierwszym miejscu, gdzie Bóg jest Królem. Kiedy np. w Modlitwie

Pańskiej prosimy naszego Ojca, który jest w niebie: „Przyjdź Królestwo Twoje!”, prosimy wówczas o to, ażeby Bóg był zawsze na pierwszym miejscu zarówno w naszym własnym życiu, jak i w całym naszym świecie.

Bo tam, gdzie Bóg jest na pierwszym miejscu, tam wszystko inne jest na swoim miejscu. I na tym właśnie polega Królestwo Boże.

W świecie jest wiele buntu przeciwko Bogu. Nieraz ludzie zachowują się tak, jakby mieli moc ustanawiania dobra i zła. Nieraz zamiast czcić Boga prawdziwego oddajemy się bałwochwalstwu, tzn. jakieś rzeczy stworzone traktujemy tak, jakby były one wartością najwyższą, poświęcamy się dla nich i nieraz czynimy je nawet przedmiotem kultu. Ten bunt przeciwko Bogu i nas niszczy, i świat pozbawia pokoju i porządku. W rezultacie naszych buntów przeciw Bogu nieraz zaczynamy żyć tak, jakby Boga w ogóle nie było.

Otóż polecenie Pana Jezusa, aby już teraz głosić Królestwo Boże, oznacza, że chociaż jesteśmy grzeszni, przecież jest to możliwe, żeby już teraz Bóg był w naszym życiu naprawdę na pierwszym miejscu.

Nie zapominajmy jednak, co na temat Królestwa Bożego powiedział Pan Jezus przed Piłatem. Zapytany o to, czy jest Królem, potwierdził to, ale od razu dodał: „Królestwo moje nie jest z tego świata”. Bo mocą tego Królestwa nie jest potęga materialna, ani siła wojska, ani sprawność organizacyjna. To Królestwo opiera się na mocy duchowej, ale też przynależność do niego napełnia mocą duchową. O tym właśnie

mówił Pan Jezus, kiedy zwracał się do swoich uczniów: „Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie zmarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy!”.

o. Jacek Salij OP

